

[Trøjborg]

Jeg vil knytte et par bemærkninger til det afsnit, som jeg formoder miljøministeren har skrevet, især til afsnittet om affaldsproblematikken.

Jeg vil indlede med at sige, at der er i massevis af synlige beviser for, at vi har indrettet vores samfund sådan, at det var meget billigere at bruge ressourcer, og at det var gratis at deponere dem, smide dem væk igen. Vi har masser af problemer med lossepladser og forurening herfra, grundvandstruende kemikalieaffaldsdeponer i massevis, problemer med at placere nye deponier osv., og det gør det klart, at der er ting, der skal ændres. Som det er sagt, er det vores Jord, vi globalt påvirker; det er vores ansvar, at der handles lokalt for at imødegå en truende udvikling.

Regeringens affaldsstrategi er i og for sig god; vi kan ikke have noget imod den. Vi er enige i principperne om, at første trin i affaldspolitikken bør være princippet om renere teknologi, andet trin genanvendelse, tredje trin forbrænding og fjerde trin deponering.

Selv om hr. Knud Lind siger, at dagsordenen ikke er fem flade ører værd, håber vi ikke, det er sådan, at regeringen er en ulv i fåreklæder, men det er i hvert fald, som om regeringen taler med uld i munden, når den omtaler de mange gode hensigter, den har i sine meget pæne formuleringer i den plan, der er lagt frem her.

Men det stærkeste, man kan sige om planen, er vel det, der står i planen, som allerede er vedtaget i Folketinget.

Vedrørende affaldspolitikken står der jo i planen, at man er glad for de initiativer, kommunerne har taget. Det er også rigtigt, at der er en meget positiv indstilling i kommunerne til at gøre noget ved genanvendelsen og affaldsproblemet, og det er vi da også glade for. Men det stærkeste, regeringen svinger sig op til, er at sige: Jamen vi må overveje nøje, hvad der sker; vi må se på udviklingen, og det til trods for, at der er stort behov for og også muligheder for en overordnet og fremadrettet politik på affaldsområdet, for planerne er allerede lagt frem for Folketinget i forrige samling.

Hovedproblemet er, at det meget dynamiske initiativ, der udfoldes i kommunerne, ikke nytter ret meget, hvis man ikke kan komme af med de produkter, som man gerne vil genanvende, og her mangler der altså en samlet overordnet indsats.

Hvornår får vi et udspil? vil jeg gerne spørge miljøministeren.

Endvidere vil jeg gerne spørge miljø- og afgiftsministeren, hedder det vel, hvordan man skal forstå det, der siges om de økonomiske styringsmidler, der skal anvendes i endnu større omfang, end det er tilfældet i dag, således at de adfærdsregulerende foranstaltninger kan blive mere markante.

Hr. Riishøj var inde på kulafgifterne, men betyder det, at miljøministeren forbereder et øget omfang af miljøafgifter, sådan som jeg forstod på det første indlæg fra ministeren? Betyder det, at miljøministeren vil afvise den bekymring, som en række miljøorganisationer i dag har gjort opmærksom på, nemlig at der er fare for, at regeringen vil være med til at harmonisere vigtige miljøpåvirkende og adfærdsregulerende miljøafgifter? Det vil jeg gerne have et klart svar på.

Endvidere vil jeg gerne spørge ministeren, om hun på f.eks. transportområdet, hvad angår biler, helt klart kan fastslå, at regeringen vil fastholde den politik, den har fremlagt, nemlig at afgifterne på miljøvenlige biler skal være mindre end på de mere miljøskadelige biler.

Energiministeren (Bilgrav-Nielsen):

Der har i debatten konkret været stillet spørgsmål med hensyn til energiafsnittet, men indledningsvis vil jeg gerne takke for de rosende bemærkninger, der er faldet fra flere sider om energiafsnittet – det luner. Vi får behov for støtten, for det sværeste står tilbage.

Som svar til fru Margrete Auken kan jeg oplyse, at det i det afsnit, som vi har skrevet fra Energiministeriets side, faktisk er sådan, at de ministerområder, der er nævnt i aftalen, er skrevet af de pågældende ministre og deres administration selv.

Vi synes, vi har været realistiske. Vi har bestræbt os på, så godt det er muligt på nuværende tidspunkt, at beskrive problemkomplekset, og det er stort.

Vi er ikke i tvivl om, at vi kan nå meget langt i retning af at leve op til de opfordringer – for det er jo mere opfordringer end krav – der er beskrevet i Brundtlandkommissionens rapport. Det fremgår allerede af den handlingsplan, regeringen har lagt frem, at det både drejer sig om en samlet indsats for de danske områder og også internationalt en samlet indsats.